

Péter 1. levele, a diaszpórák kiválasztott jövevényeinek

Péter, a Messiás Jézus kiküldöttje, *a* pontuszi, galáciai, kappadóciai, ázsiai és bitíniai diaszpórának *az* Édesapa Isten előre ismerése szerinti, *a* Szellem megszentelésében szófogadásra és a Messiás Jézus vérének meghintésére kiválasztott jövevényeinek: Kegyelem és békesség sokasodjon meg számotokra!

Áldott az Isten és a mi Urunk, a Messiás Jézus Édesapja¹, aki az ő nagy irgalma szerint újjászült minket élő *elváro* reménységre a Messiás Jézusnak a halottak közül *való* feltámadása által: romolhatatlan és beszennyezetlen és hervadhatatlan örökségre, *amely a* mennyekben *már* meg van tartva számunkra, akik Isten *csodás* erejében katonai védelemmel vagyunk őrizve hit által *arra a* megmenekülésre, *amely* kész lelepleződni *az* utolsó *alkalmas* időben. Akkor *majd* ujjongtok, *miután* egy kicsit most, ha *már egyszer így* kell lennie, szomorkodtatok sokféle próbáztatásokban, *mégpedig azért*, hogy a ti hitetek *alapos* megvizsgáltsága, *mely* sokkal értékesebb a veszendő, de tűz által megvizsgálandó aranynál: dicséretre és értékelésre és dicsőségre *méltónak* találta a Messiás Jézus lelepleződésekor. *Ő az*, akit *önzetlenül* szerettek, *miközben még* nem is láttátok; *ő az*, akiben ki mondhatatlan és megdicsőült örömmel ujjongtok, *miközben* most *szemmel* nem látjátok, de hisztek *őbenne*; *akik* elnyeritek a ti hitetek végcélját, lelkek megmentését.²

Amely megmentés felől kutakodtak és nyomoztak *azok az isteni* szóvivők, akik az irántatok *való* kegyelem felől közölték szóvivőként *Isten akaratát*, *miközben* abba *az irányba* nyomoztak, hogy mely vagy milyen időre tette *azt nyilvánvalóvá* a Messiás őbennük *levő* Szelleme, *amikor* előre tanúskodott a Messiasra *vonatkozó* szenvedésekről és az ezek utáni dicsőségekről; akiknek le lett leplezve, hogy nem önmaguknak, hanem nekünk szolgálták fel segédként azokat *a dolgokat*, amik most híresztelve voltak nektek azok által, akik a Jóhírt hirdették nektek *a mennyből* küldött Szent Szellemben; ami *dolgokba* angyalok kívánnak betekinteni. Emiatt, *miután* felöveztétek a ti gondolkodásotok derekait, józanok lévén tökéletesen reménykedjetek a nektek a Messiás Jézus lelepleződésében *folymatosan* hozott kegyelemben.

1 *Áldott az Isten és a mi Urunk, a Messiás Jézus Édesapja*: Ez az áldás Pál efezusi és 2. korinthusi levelében is megtalálható. Fordítható így is: „Áldott az Istene és Édesapja a mi Urunknak, a Messiás Jézusnak”, mert maga Jézus mondta: „Felmegyek az én Édesapámhoz ... és én Istenemhez”. Az ‘áldott’ szóra a görögben használt *εὐλογητός* (e.: „eulogétoz”) szót kizárólag Istenre használják, emberre az *εὐλογημένος* (e.: „eulogémenosz”) szót alkalmazzák.

2 *Lelkek megmentését*: a görög *σωτηρία* (e.: „szótéria”) jelentései: „szabadulás, szabadítás, megmentés, megmenekülés, üdvösség”, vonatkozhat mind jelenbeli, mind jövőbeli eseményre. Mivel itt nincs kitéve a birtokos névmás, de az ógörögben elhagyható, ezért ez a rész fordítható így is: „lelkeitek megmenekülését”.

Mint *a* szófogadás gyermekei, ne alakítsátok magatokat a ti előző, tudatlanságotokbeli kívánságaitokhoz. Hanem aszerint, *hogy* aki meghívott titeket, szent, ti is minden életviteletekben váljatok szentekké, mert meg van írva: „Szentekké váljatok, mert én szent vagyok.” És ha Édesapának hívjátok azt, *aki* személyválogatás nélkül ítél kinek-kinek cselekedetei szerint, félelemben forgolódjatok a ti idegenben tartózkodásotok idején, mint akik tudjátok, hogy nem romlandó dolgokon, ezüstön vagy aranyon lettetek váltságdíjjal felszabadítva a ti ősapáitoktól áthagyományozott hiábavaló életviteletekből, hanem értékes véren, mint szep-lőtlen és foltmentes bárányén, a Messiásén, *aki* egyrészt előre ismerve volt *a* világrendszer alapjainak lefektetése előtt, másrészt megjelent az utolsó időkben miattatok, akik őáltala hisztek Istenben, aki feltámasztotta őt a halottak közül, és dicsőséget adott neki, hogy így a ti hitetek és *elváró* reménységetek Istenben legyen.

Miután a ti lelkeiteket megtisztítottátok a valóigazságnak való szófogadással a Szellem által színészkedésmentes testvérszeretetre, tiszta szívből egymást elszántan szeressétek *önzetlenül*, *mint* nem romlandó, hanem romolhatatlan magból, az Isten élő és örökre megmaradó Kinyilatkoztatása által újjászületettek. Mert minden hústest olyan, mint a fű, és *az* ember minden dicsősége olyan, mint *a* fű virága: elszáradt a fű és annak virága lehullott, de az Úr Kijelentése megmarad örökre. Ez pedig a Kijelentés, ami Jóhírként lett hirdetve felétek.

Miután tehát félretettetek minden rosszaságot és minden rászedő manipulációt, és színészkedéseket és irigykedéseket, és mindenféle rágalmazásokat, mint most született csecsemők, a logikus³, rászedő manipulációtól mentes tejre vágyakozzatok, hogy azon növekedhessetek, ha ugyan megízleltétek, hogy jóságos az Úr, *ahogyan* akihez, *mint* az emberek által ugyan elutasított, de az Istennél kiválasztott, *nagyra* értékelt élő kőhöz odajárultok, *ahogyan* magatok is, mint élő kövek, szellemi házzá épültök, szent papsággá, hogy *felajánlva* odavigyetek szellemi áldozatokat, Isten számára a Messiás Jézus által elfogadhatókat.

Emiatt is van benne az Írásban: „Figyelj! Odahelyezek Sionra egy kiválasztott, *nagyra* értékelt Sarokkövet, és a benne hívő semmiképpen sem szégyenülhet meg.” Nektek tehát, a hívőknek *ez* az érték; a makacs hitetlenkedőknek pedig „A Kő, amelyet megvizsgálva elutasítottak az építkezők: ez lett *a* saroknak fejévé” és „megütközés kövévé és botrány sziklájává”, akik makacs hitetlenkedők *lévén* megütköznek a Kinyilatkoztatásban, amire rendelve is lettek.

Ti pedig kiválasztott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, tulajdonlásra *való* nép *vagytok*, hogy kihirdethessétek *hősies* erényeit annak, *aki* a sötétségből titeket meghívott az ő csodálatos világosságába, akik egykor nem-nép *voltatok*,

³ *Logikus*: a görög λογικός (e.: „logikosz”) jelentései: ‘a (kinyilatkoztatott „logosz”) beszédhez tartozó, ésszerű, logikát követő’.

most pedig Isten-népe *vagytok*, akik nem-irgalmazottak *voltatok*, most pedig irgalmazottak *vagytok*.

Szeretteim, bátorítva intelkek, mint idegeneket és jövevényeket, hogy tartózkodjatok az *érzékies* hústesti kívánságoktól (amelyek katonáskodnak a lélek ellen), *ahogyan* a ti életviteleteket a nemzetek között *szép becsületességgel* helyesen bírjátok: *annak érdekében*, hogy amiben megszólhatnak titeket mint gonosztevőket, a ti helyes cselekedeteitekből, *miután* megfigyelték *azokat*, dicsőíthessék az Istent a felülvizsgálat napján⁴.

Tehát rendeljétek alá magatokat minden emberi intézménynek az Úrért, akár királynak mint feljebbvalónak, vagy helytartóknak, mint *akik* Őáltala vannak küldve a gonosztevők megbüntetésére, a jótevőknek pedig megdicsérésére. Mert úgy van az Isten akarata, *hogy mint* jótevők némítsátok el az értelmetlen emberek tudatlanságát: mint szabadok, és nem mint a szabadsággal a rosszakarat takarójaként rendelkezők; hanem mint Isten rabszolgái.

Mindenkit *értékelve* tiszteljétek: a testvériséget *önzetlenül* szeressétek, az Istent féljétek, a királyt *értékelve* tiszteljétek!

Háziszolgák! Rendeljétek magatokat alá minden félelemben az uraitoknak, nem csak a jóknak és elnézőknek, hanem az elferdülteknek is. Mert ez kegyelem, ha valaki isteni lelkiismerettel visel el szomorúságokat, *miközben* igazságtalanul szenved. Mert milyen elismerés *az*, ha bűnt elkövetve és arculverve túrtok *hátrányba kerülve*? Viszont ha jótevőként és szenvedőként túrtok, ez kegyelem Istennél.

Mert erre lettetek meghívva, hiszen a Messiás is szenvedett mihelyettünk, *lemásolni való* mintát hagyva minekünk, hogy az ő nyomdokaiba léphessetek: aki bűnt nem tett; sem *nem* találtatott rászedő manipuláció az ő szájában; *amikor* szidalmazták, nem szidalmazott vissza; *amikor* szenvedett, nem fenyegetőzött, hanem átadta az Igazságosan Ítélnőnek; aki a mi bűneinket maga vitte fel az ő testében a fára, hogy *miután* meghaltunk a bűnöknek, az igazságosság számára élhessünk *egy magasabbrendű értelmes életet*; akinek a *szétverés utáni véres zúzódásával* gyógyultatok meg.

Mert *olyanok* voltatok, mint tévelygő juhok, de most visszatértetek a ti lelkeitek juhászához és felvigyázójához.

Hasonlóan *van* a saját férjüknek alárendelődő asszonyokkal: hogy ha némely *férfiak* makacsul hitetlenkednek is a Kinyilatkoztatással *szemben*, a feleségük

⁴ *Megfigyelték, felülvizsgálat*: szójáték a görögben: a nemzetek a hívók cselekedeteit figyelik meg, Isten pedig a nemzeteket vizsgálja felül azon a napon.

életvitele által Kinyilatkoztatás nélkül legyenek megnyerve, *miután* megfigyelték a ti félelemben *való* szentül tiszta életviteleteket; akiknek ne a külső legyen ékeségetek⁵, a hajfonogatásé és aranyak felrakásáé vagy ruhák felöltözéséé: hanem a szívnek elrejtett embere a szelíd és nyugodt szellem romolhatatlanságában, ami az Isten előtt rendkívül sokat ér. Mert így ékesítették magukat korábban az Istenben reménykedő szent asszonyok is, *mint* a saját férjüknek alárendelődők; mint Sára szót fogadott Ábrahámnak, *ahogyan* úrnak nevezte őt, akinek gyermekei lettetek, *mint* jötevők és semmilyen felizgató meglepetéstől nem félők.

A férjekkel hasonlóan *van*, akik ismeret szerint együtt laknak *velük*, mint gyengébb edénnyel, az asszonnyal, ahogy tiszteletben részesítik *őket*, *mint akik a magasabbrendű értelmes* élet kegyelmének társörökösei *vagytok*, hogy imádságaitok ne legyenek elvágva.

Végül pedig *legyetek* mindnyájan egyetértők, együttérzők, testvérszeretők, jószívűek, barátságosak, *akik* nem rosszal fizetnek *a* rosszért vagy szidalommal *a* szidalomért, hanem ellenkezőleg: jót mondva áldók, *mint akik* tudjátok, hogy arra lettetek elhívva, hogy áldást örököljetek. Mert „aki szeretni akarja *a magasabbrendű értelmes* életet és jó napokat *akar* látni, tartóztassa meg az ő nyelvét a rossztól, és ajkait, *hogy* ne szóljanak rászedő manipulációt. Forduljon el a rossztól és tegyen jót, keresse a békességet és kövesse azt. Mert az Úr szemei az igazságosokon *vannak*, és fülei az ő könyörgéseikre *figyelnek*, de az Úr orcája a rosszat tevők ellen.”

És ki *az*, aki rosszul fog bánni veletek, ha a jónak utánozóivá lesztek? De ha szenvednétek is az igazságosság miatt, boldogok *vagytok*. A tőlük való félelemtől pedig ne féljete, se zavarba *ne* essetek. Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. De *legyetek* szüntelenül felkészültek a védőbeszédre mindenkinek, aki Kinyilatkoztatást kér tőletek a bennetek *lévő elváró* reménységről, szelídséggel és félelemmel, *mint* jó lelkiismerettel rendelkezők, hogy amiben megszólnak titeket, mint gonosztevőket, megszegyenüljenek azok, *akik* rágalmazzák a ti Messiásban *lévő* jó életviteleteket.

Mert jobb jötevőként szenvedni, ha az Isten akarata *úgy* akarja, mint gonosztevőként, mert a Messiás is szenvedett egyszer *a* bűnök miatt, *az* igazságos *az* igazságtalanok helyett, hogy odavigyen minket az Istenhez, *miután* ugyan halálba lett küldve hústestileg, de meg lett elevenítve a Szellem számára, amelyben is *miután* elment a börtönben *lévő* szellemekhez, hírnökösködött *az* egykor makacsul hitetlenkedőknek, amikor egyszer várt az Isten hosszútűrése Nőé napjaiban *a* bárka elkészítésekor, amiben kevés, vagyis nyolc lélek lett átmenekítve a vízen

⁵ *Ékességetek*: vagy világotok. A görög *κόσμος* (e.: „koszmosz”) egyszerre jelenti az univerzumot, az emberi világrendet, a női ékességet és a dekorációt (pl. a csillagok az ég dekorációi). Ebben a környezetben jelentheti azt is, hogy ne a külsőről szóljon a nők világa. Igei alakjából, mely a következő mondatban szerepel („ékesítették”), származik a ‘kozmetikáz’ szavunk.

át, amely víz most minket is *lenyomatszerű* ellenképként megment, a bemerítkezés: nem a hústest mocskának eltávolítása, hanem jó lelkiismeretért való kérelem Istenhez a Messiás Jézus feltámadása által, aki az Isten jobbán van, *miután* felment a Mennybe az angyalok és hatalmasságok és csodás erők őlá történt rendelődésekor.

Tehát, mivel a Messiás szenvedett helyettünk hústestileg, ti is fegyverkeztek fel ugyanazzal a gondolkozással, hogy aki hústestben szenvedett, *már* megszűnt a bűné *lenni*, azért, *hogy* többé ne emberek kívánságainak, hanem Isten akaratának éljétek a hústestben hátralévő időszakot. Mert elég nekünk, hogy a *biológiai önfenntartó* életünk elmúlt időszakában a *nem-hívő* nemzetek akaratát valósítottuk meg, *mint akik egykor féltelen* kicsapongásokban, kívánságokban, tivornyázásokban, dorbézolásokban, ivászatokban és tiltott bálványszolgálatban jártunk; miközben *ők* idegenkednek attól, hogy ti nem futtok *velük* együtt a kicsapongásnak ugyanabba az áradatába, *ahogy* gyalázkodnak, akik számot fognak adni a *magasabbrendű értelmes* élőket és holtakat megítélni készenlevőnek. Mert ezért lett hirdetve a *Győzelmi* jóhír a holtaknak is, hogy egyrészt meg legyenek ítélve emberek szerint hústestileg, másrészt *magasabbrendű értelmes életet* élhessenek Isten szerint szellemileg.

Mindennek a vége pedig *már* elközelített. Tehát legyetek mértékletesek és józanok az imádkozásokra! Mindenekelőtt pedig legyen meg bennetek az egymás iránti elszánt *önzetlen* szeretet (mert „a szeretet el fogja fedezni bűnök sokaságát”), vendégszeretően egymás iránt, zúgolódás nélkül, *miközben* ki-ki ahogyan kegyelmi ajándékot kapott, *úgy* segédkezik egymás iránt, mint Isten kegyelmének becsületes ügyintézői. Ha valaki szól, mintegy Isten beszédeit *szólja*, ha valaki segédkezik, mintegy *abból* az erőből *segédkezik*, amit Isten szolgáltat: hogy mindenben megdicsőülhessen az Isten a Messiás Jézus által, aki számára van a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké. Ámen!

Szeretteim, ne idegenkedjete a ti próbáztatásotok végett tikóztetek történő égestől, mint amikor *valami* számotokra idegen *dolog* lép fel, hanem amennyire közösséget vállaltok a Messiás szenvedésével, *annyira* örüljete, hogy az ő dicsőségének lelepleződésekor is ujjongva örülhessete! Ha korholnak a Messiás nevében, boldogok *vagytok*, mert a dicsőségnek és az Istennek a Szelleme megpihen rajtatok, *aki* szerintük ugyan káromoltatik, szerintetek pedig dicsőítete. Mert egyikőtök se szenvedjen mint gyilkos vagy tolvaj vagy gonosztevő vagy mint más dolgába avatkozó; ha pedig mint messiási *szenved*, ne szégyenüljön meg, hanem dicsőítse az Istent ebben a részesezésben! Mert ideje, *hogy* elkezdődjön az ítélet, az Isten házától *elindulva*, ha pedig először tőlünk *indul el*, mi lesz a vége az Isten Jóhírével *szemben* makacsul hitetlenkedőknek? És „ha az igazságos *is* nehezen menekül meg, hová tűnik⁶ majd az, *aki egyszerre* istentelen és bűnös?” Úgyhogy

⁶ *Hová tűnik*: így is fordítható: „hol tündököl”, „hol tűnik fel”, esetleg: „hová kerül”.

az Isten akarata szerint szenvedők is bízzák rá a lelküket mint hűséges teremtőre jótevésben.

A véneket, akik köztetek *vannak*, bátorítva intem, *én*, a véntárs és a Messiás szenvedésének tanúja, aki a lelepleződni készülő dicsőségnek is részese *vagyok*, hogy *juhászként* legeltessétek a köztetek *lévő* nyáját az Istennek, miközben felvi-
gyáztok nem kényszerből, hanem önkéntesen, nem tisztességtelen nyereszkedés-
ből, hanem készségesen, nem mint az örökségek leuralói, hanem a nyáj példaké-
peivé válók. És a főjuhász megjelenésekor elnyeritek majd a dicsőség hervadha-
tatlan koszorúját.

Hasonlóan, fiatalabbak, rendeljétek alá magatokat a véneknek!

Mindnyájan pedig, *miközben* egymásnak alárendelődtek, kössétek magatokat körül az alázatossággal, merthogy „Az Isten *az előretolakodó* feltűnősködők ellen rendeli magát, *az* alázatosoknak pedig ad kegyelmet.” Tehát alázzátok meg maga-
tokat az Isten hatalmas keze alatt, hogy felmagasztalhasson titeket *alkalmas* idő-
ben, *miután* minden gondotokat *óra* taszítottátok⁷, merthogy neki gondja van rá-
tok.

Legyetek józanok, legyetek éberek, mert a ti *peres* ellenfeletek, a Szétdobáló mint ordító oroszlán *szertejár*, *miközben* keresi, *hogy* kit nyelhet el; akinek ren-
deljétek ellen magatokat, hitben szilárdan, *mint* akik tudjátok azt, *hogy* ugyan-
azok a szenvedések teljesednek be a ti világszisztemben *lévő* testvériségeken.
A minden kegyelem Istene pedig, aki meghívott minket az ő örök dicsőségébe a
Messiás Jézusban, *miután* egy kicsit szenvedtetek, maga állítson helyre, szilárdít-
son meg, erősítsen meg és alapozzon meg titeket! Neki jár a dicsőség és a hata-
lom, örökkön-örökké. Ámen!

Szilvánusz által, akit számotokra *hitelesen* hűséges testvérnek tartok, rövi-
den írtam, miközben bátorítva intettem és tanúskodtam, *hogy* ez az Istennek iga-
zi kegyelme, amiben álltok.

Üdvözl titeket a babilonbeli *veletek* együtt kiválasztott *közösség*, és Márk, az
én fiam. Üdvözljétek egymást *az önzetlen* szeretet csókjával!

Békesség mindnyájatoknak, akik a Messiás Jézusban vagytok! Ámen!

⁷ *Taszítottátok*: a görög szó gyökere, a *πίπτω* (e.: „piptó”) a Bibliában általánosan használt íves
hajlítással (gör.: *βάλλω*, e.: „balló”) szemben ‘hirtelen lökést’ jelent, ‘odavágni’ vagy ‘eltaszítani’
valamit, esetleg ‘leszórni’, ‘ledobni’.